

Arrest

nr. 294 729 van 26 september 2023
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. MOSKOFIDIS
Eindgracht 1
3600 GENK

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 24 september 2023 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van 19 september 2023 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 september 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 september 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat T. MOSKOFIDIS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. WILLEMS, die loco advocaten T. BRICOUT en C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 13 september 2023 wordt aan verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering afgegeven. Dit is de bestreden beslissing, die als volgt gemotiveerd is:

“BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN MET VASTHOUDING MET HET OOG OP VERWIJDERING

Betrokkene werd gehoord door de politie van Antwerpen op 19.09.2023 en in deze beslissing werd rekening gehouden met zijn verklaringen.

Bevel om het grondgebied te verlaten

Aan de Heer, die verklaart te heten(1):

(...)

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen(2), tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgend(e) artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:

☐ 3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden;

Betrokkene is in het bezit van een Nigeriaans paspoort en een geldige verblijfsvergunning voor Italië.

Uit het administratieve dossier van betrokkene blijkt dat hij heeft getracht zich aan te melden in Dimona met een Lets paspoort met nr. xxx. Uit het analyseverslag van de federale politie (dienst CDBV) van 02.03.2023 (RR-2023-xxx/AZ- 2023-xxx) blijkt echter dat het door betrokkene voorgelegde Letse paspoort vals is. Gezien het bedrieglijk karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden. Betrokkene verklaart niet een gezinsleven of minderjarige kinderen in België te hebben, noch medische problemen te hebben.

Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt. Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

☐ Artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken.

☐ Artikel 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een bedreiging voor de openbare orde

Er bestaat een risico op onderduiken:

2° Betrokkene heeft in het kader van een procedure voor internationale bescherming, verblijf, verwijdering of teruggrijping valse of misleidende informatie gebruikt of valse of vervalste documenten gebruikt of fraude gepleegd of andere onwettige middelen gebruikt.

Uit het administratieve dossier van betrokkene blijkt dat hij heeft getracht zich aan te melden in Dimona met een Lets paspoort met nr. xxx. Uit het analyseverslag van de federale politie (dienst CDBV) van 02.03.2023 (RR-2023-xxx/AZ-2023-xxx) blijkt echter dat het door betrokkene voorgelegde Letse paspoort vals is. Gezien het bedrieglijk karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING TOT TERUGLEIDING NAAR DE GRENS:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen² om de volgende redenen:

Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek:

Er bestaat een risico op onderduiken:

2° Betrokkene heeft in het kader van een procedure voor internationale bescherming, verblijf, verwijdering of teruggrijping valse of misleidende informatie gebruikt of valse of vervalste documenten gebruikt of fraude gepleegd of andere onwettige middelen gebruikt.

Uit het administratieve dossier van betrokkene blijkt dat hij heeft getracht zich aan te melden in Dimona met een Lets paspoort met nr. xxx. Uit het analyseverslag van de federale politie (dienst CDBV) van 02.03.2023 (RR-2023-xxx/AZ- 2023-xxx) blijkt echter dat het door betrokkene voorgelegde Letse paspoort vals is. Gezien het bedrieglijk karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene geeft geen reden op waarom hij niet kan terugkeren naar Italië.

Betrokkene brengt geen elementen aan die bewijzen dat hij aan een ziekte lijdt die hem belemmeren terug te keren naar Italië.

Vasthouding

REDEN VAN DE BESLISSING TOT VASTHOUDING:

Met de toepassing van artikel 7, derde lid van de wet van 15 december 1980, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien zijn terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden en op basis van volgende feiten:

Er bestaat een risico op onderduiken:

Er bestaat een risico op onderduiken:

2° Betrokkene heeft in het kader van een procedure voor internationale bescherming, verblijf, verwijdering of terughrijving valse of misleidende informatie gebruikt of valse of vervalste documenten gebruikt of fraude gepleegd of andere onwettige middelen gebruikt.

Uit het administratieve dossier van betrokkene blijkt dat hij heeft getracht zich aan te melden in Dimona met een Lets paspoort met nr. xxx. Uit het analyseverslag van de federale politie (dienst CDBV) van 02.03.2023 (RR-2023-xxx/AZ- 2023-xxx) blijkt echter dat het door betrokkene voorgelegde Letse paspoort vals is. Gezien het bedrieglijk karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene geeft geen reden op waarom hij niet kan terugkeren naar Italië.

Betrokkene brengt geen elementen aan die bewijzen dat hij aan een ziekte lijdt die hem belemmeren terug te keren naar Italië.

Gelet op al deze elementen, kunnen we dus concluderen dat hij de administratieve beslissing die genomen wordt te zijnen laste niet zal opvolgen. We kunnen ook concluderen dat er sterke vermoedens zijn dat hij zich aan de verantwoordelijke autoriteiten zal onttrekken. Hieruit blijkt dat betrokkene ter beschikking moet worden gesteld van Dienst Vreemdelingenzaken.

Het is noodzakelijk om betrokkene ter beschikking van Dienst Vreemdelingenzaken te weerhouden om hem aan boord te laten gaan van de eerstvolgende vlucht met bestemming Italië."

2. Betreffende de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

Artikel 43, § 1, eerste lid van het procedurereglement van de Raad (hierna: het PR RvV) bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen. Verder kan overeenkomstig artikel 39/82, § 2, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen. Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

2.1. Betreffende de eerste voorwaarde: het uiterst dringende karakter

Artikel 39/82, § 4, tweede lid van de Vreemdelingenwet bepaalt:

"Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of terughrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is, in het bijzonder indien hij is vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of ter beschikking is gesteld van de regering, en hij nog geen gewone vordering tot schorsing heeft ingeleid tegen de bedoelde verwijderings- of terughrijvingsmaatregel, kan hij binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze maatregel vorderen bij uiterst dringende noodzakelijkheid".

Artikel 39/57, § 1, laatste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt:

"De in artikel 39/82, § 4, tweede lid, bedoelde vordering wordt ingediend bij verzoekschrift binnen tien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen ze gericht is. Vanaf een tweede verwijderings- of terughrijvingsmaatregel, wordt de termijn teruggebracht tot vijf dagen."

In casu bevindt de verzoeker zich in een welbepaalde plaats, zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 van de Vreemdelingenwet. In dit geval wordt het uiterst dringende karakter van de vordering gericht tegen de verwijderingsmaatregel wettelijk vermoed. Dit wordt ook niet betwist door de verweerder. Het uiterst dringende karakter van de vordering staat dan ook vast. Tevens wordt opgemerkt dat de vordering werd ingediend binnen de tien dagen na kennisgeving van de verwijderingsmaatregel waartegen ze is gericht. Zij is tijdig ingediend en is derhalve ontvankelijk ratione temporis. Aan de eerste cumulatieve voorwaarde is bijgevolg voldaan.

2.2. Betreffende de tweede voorwaarde: de ernst van de aangevoerde middelen

2.2.1. Verzoeker voert een enig middel aan dat hij uiteenzet als volgt:

“Schending van artikel 2, 3 van de Wet Uitdrukkelijke Motivering van Bestuurshandelingen en schending van het zorgvuldigheidsbeginsel

Aan verzoeker werd de beslissing betekend, getiteld: 'bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering' (verzoeker wenst aldus beroep in te dienen tegen het bevel om het grondgebied te verlaten).

Verzoeker benadrukt dat hij, naast de Nigeriaanse nationaliteit, ook de Letse nationaliteit heeft alsook een verblijfsvergunning voor Italië.

De bestreden beslissing stelt dat uit het administratieve dossier van betrokkene blijkt dat hij heeft getracht zich aan te melden in Dimona met een Lets paspoort met nr. xxx. Uit het analyseverslag van de federale politie (dienst CDBV) van 02.03.2023 (RR-2023-xxx/AZ-2023-xxx) blijkt echter dat het door betrokkene voorgelegde Letse paspoort vals is. Gezien het bedrieglijk karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

De verwerende partij stelt dat er, in hoofde van verzoeker, om deze reden een risico op onderduiken zou bestaan (artikel 74/14 §3, 1°), alsook dat verzoeker, om deze reden, een bedreiging zou vormen voor de openbare orde (artikel 74/14 §3, 3°).

Verzoeker wenst dit evenwel manifest te betwisten, en wel om volgende redenen:

Indien verzoeker een bedreiging zou vormen voor de openbare orde (zoals de verwerende partij manifest ten onrechte tracht voor te houden), dan stelt zich de vraag waarom de verwerende partij meer dan een half jaar getalmd heeft om de bestreden beslissing te nemen.

De verwerende partij stelt zelfs dat er een risico zou bestaan op onderduiken, terwijl verzoeker een onbetwist legaal verblijf in Italië kan voorleggen (waardoor hij dan ook hierdoor tijdelijk legaal in België kan verblijven).

Daarnaast wenst verzoeker te benadrukken dat, om te voldoen aan de motiveringsplicht, de motieven van de beslissing moeten vermeld zijn in de beslissing zelf, zoniet is een feitelijke controle van alle wettige beweegredenen die tot deze beslissing hebben geleid niet mogelijk. Enkel door te verwijzen naar het analyseverslag van de federale politie van 02.03.2023, kan verzoeker, en in navolging hiervan de administratieve rechter, onmogelijk alle beweegredenen van de bestreden beslissing controleren.

Eveneens wenst verzoeker te informeren dat hij zijn Lets paspoort niet heeft voorgelegd.

Bij twijfel aangaande de feiten moet tot "vrijspraak" besloten worden; de regel "in dubio pro reo" geldt: indien de verzoekende partij twijfel heeft doen rijzen omtrent de deugdelijkheid van de motieven en de verwerende partij die twijfel onvoldoende heeft weggenomen volstaat de aldus gebleven twijfel om het middel aan te nemen.

De bestreden beslissing schendt aldus artikel 2-3 Wet Uitdrukkelijke Motivering van Bestuurshandelingen, alsook het zorgvuldigheidsbeginsel.

Dat het middel bijgevolg ernstig is;”

2.2. Met betrekking tot de aangevoerde schending van de formele motiveringsplicht, merkt de Raad op dat uit een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing duidelijk blijkt op grond van welke feitelijke en juridische gronden deze werd genomen: het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten werd gegeven op grond van artikel 7, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet: omdat verzoeker door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden; hij heeft met name getracht zich aan te melden in de Dimona-databank met een vervalst Lets paspoort.

In het middel betwist verzoeker deze vaststellingen op zich niet, maar voert hij aan dat er zes maanden verlopen zijn tussen deze feiten en het nemen van de bestreden beslissing. De Raad merkt op dat verzoeker hiermee niet aanduidt welke rechtsregel zou gebieden dat een beslissing op grond van artikel 7, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet binnen een bepaalde termijn wordt genomen. Evenmin blijkt uit verzoekers betoog dat het verstrijken van zes maanden onredelijk lang zou zijn, waardoor de verwerende partij de bestreden beslissing niet meer had mogen nemen. De verwerende partij wijst er in de nota terecht op dat het bestreden bevel pas kon worden genomen nadat verzoeker werd aangetroffen op het grondgebied.

Waar verzoeker betoogt dat de verwijzing naar een analyseverslag van de federale politie niet afdoende is, merkt de Raad op dat de bestreden beslissing wel degelijk afdoende gemotiveerd is met de verwijzing naar een politieverlag dat zich in het administratief dossier bevindt en waar verzoeker kennis van kan nemen. Verzoeker voert geen enkel element aan ter weerlegging van de conclusies van dit verslag.

Waar verzoeker aanvoert dat hij beschikt over een geldig Nigeriaans paspoort en een geldige Italiaanse verblijfskaart, merkt de Raad op dat de bestreden beslissing hier wel degelijk rekening mee houdt, nu verzoeker gerepatriëerd wordt naar Italië. Het feit dat verzoeker met een Italiaanse verblijfskaart gedurende periodes van maximaal drie maanden in België mag verblijven (in werkelijkheid verblijft verzoeker reeds sinds maart 2023 in België), doet geen afbreuk aan de motivering met betrekking tot het risico op onderduiken en de afwezigheid van een termijn voor vrijwillig vertrek. Dit onderdeel van de bestreden beslissing steunt immers op artikel 74/14, § 3, en 1° en 3° van de Vreemdelingenwet en artikel 1, § 2, 2° van de Vreemdelingenwet, met name, de vaststelling dat verzoeker de openbare orde kan schaden en dat hij vervalste documenten heeft gebruikt.

Het middel is niet ernstig.

2.3. De vaststelling dat niet voldaan is aan de voorwaarde van een ernstig middel, volstaat om te besluiten tot de verwerping van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig september tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

C. VERHAERT